

De vierde hoofdstuk is de **Kiskindakaand** en begint met de ontmoeting van Hanumaanji. Hanumaanji ging op verzoek van de apenkoning Sugriv op verkenningstocht, omdat hij twee mensen in hun richting zag komen. Het verhaal gaat dat Sugriv een broer genaamd Bali had, was de koning van Kiskinda. Bali was erg sterk en werd regelmatig door demonen uitgedaagd om te vechten, zo ook dit keer. Bali, Sugriv en nog wat krijgers gingen achter de demon aan. De demon vluchtte een grot in, Bali liet de anderen buiten wachten en zei voordat hij de grot inging, als ik binnen twee weken niet terug bent dan kunnen jullie ervan uitgaan dat ik dood ben. Sugriv had een maand gewacht, maar Bali keerde niet terug. Om de weg naar buiten te blokkeren voor de demon hebben ze de uitgang met een grote rots dicht gemaakt. De koninkrijk kon niet zonder een koning zijn dus hebben de inwoners van Kiskinda Sugriv tot hun koning gekozen. Echter, Bali was niet dood, maar het gevecht duurde langer dan een maand. Uiteindelijk was het Bali gelukt om de demon te doden en hij ging terug naar zijn paleis. Bij de uitgang van het grot aangekomen zag hij dat het dicht was. Hij werd er erg boos van en dacht dat Sugriv het met opzet had gedaan om zelf koning te worden. Hij werd zo erg boos dat hij niet meer tot reden vatbaar was. Eenmaal bij het paleis aangekomen zag hij dat Sugriv op de troon zat, hierdoor werd hij razend en woest en begon Sugriv te slaan. Uit angst voor zijn leven vluchtte Sugriv naar de Rishiyamoek parvat(berg), waar Bali door een vloek niet kon gaan. Raamji en Laksman liepen in de richting van de berg. Sugriva werd daar angstig van en stuurde daarom Hanumaanji op verkenningstocht uit. Hanumaanji ging gekleed als een heilige om te kijken wie die twee waren. Na wat vragen hebben gesteld, herkende Hanumaaji zijn idool Raamji en nam hun meer naar Sugriv. Sugriv vertelde over zijn ongelukkige situatie en Raamji beloofde om Bali te doden en Sugriv tot koning te kronen. Bali kon niet zomaar gedood worden daarom deed Sugriv een test om te kijken of Raamji de geschikte persoon was om de taak te volbrengen. Er moest met een pijl zeven bomen doorboord worden. De persoon die dat kon, was in staat om Bali te doden. Raamji doorboorde de zeven bomen met een pijl en won het vertrouwen van Sugriv. Bali werd geraakt door Raamjis pijl en lag zwaar gewond op de grond. Raamji ging naar Bali en Bali bad tot Raamji en vroeg hem waarom Raamji partij gekozen had. Raamji vertelde hem dat hij de vrouw van zijn broertje had afgepakt en haar ook tot zijn vrouw had gemaakt en dat mag absoluut niet. Raamji wilde Bali weer gezond maken, maar hij koos daar niet voor. Bali schonk zijn zoon Angad aan Raamji, hij was net zo sterk als zijn vader. Sugriv werd gekroond tot koning, Aangezien het regen tijd was, kon hij nog even genieten, voordat ze samen op zoektocht zouden gaan naar Sita mata. Het werd tijd om de zoektocht voort te zetten, maar Sugriv was dat door het luxe leven vergeten. Lakshman werd op pad gestuurd om polshoogte te nemen en Sugriv te herinneren aan de afspraak. Sugriv verontschuldigde zich voor zijn nalatigheid en ze gingen met het apenleger en Jambavan, de beren koning op pad om Sita mata te zoeken. De apen werden in verschillende richtingen gestuurd, Raamji gaf Hanumaanji zijn ring als bewijs, omdat Raamji wist dat alleen Hanumaanji Sita mata kon vinden. Hanumaanji ging onder andere samen met Jambavan en Angad richting Lanka. Eenmaal bij de zee aangekomen spraken ze met elkaar wie instaat zou zijn de zee over te steken. Sommige apen zeiden dat ze niet zo ver konden springen. Sampati de broer van Jataju was aan het meeluisteren en prees zichzelf geluk, hij dacht dat God genade met hem had om zoveel apen naar hem toe te sturen. Nadat Sampati over de heldhaftige daad van zijn broertje Jataju en de gevolgen ervan had gehoord, had hij geen honger meer. Angad kon wel op de heenweg over de zee springen, maar de terug weg zou hem helaas niet lukken. Hanumaanji zei helemaal niets, hij dacht dat hij dat nooit zou kunnen, omdat hij vergeten was hoe machtig en krachtig hij was. Door een vloek van heiligen was hij zijn krachten vergeten. Als iemand hem daaraan zou herinneren zou de vloek opgeheven worden, Jambavan wist hiervan en

herinnerde Hanumaanji over zijn krachten. Hanumaanji stond te popelen om het werk van Raamji te doen, hiermee eindigt de vierde kaand.